

גידי לוי:

„לעקוב אחרי הצל במשך שנתיים!“

גידי לוי הוא צייר ופסל ידוע, שמשלב בעבודותיו פיסול וציור. עבודותיו זוכות תמיד לתשומת-לב, והוא אחד האמנים הנמכרים ביותר בארץ. גידי מתגורר עם אשתו רותי, דיילת „אל-על“, ועם בנם אדם, בבית חלומות ביפו. את הבית רכשו לפני שנים בפרוטות, וגידי הפך אותו בשתי ידיו אחד הבתים היפים בארץ. בימים אלה עורך גידי לוי תערוכת-צילום, ב„גלריה הלבנה“.

עך עכשוו הוכרת כצייר-פסל. מה פתאום צילום?

אני מצלם שנים. כל מיני דברים. לפני שנתיים פירקתי בקצה הגינה של ביתנו ביפו מבנה אטום, שבר משך המישים שנה איש לא פתח אותו. גיליתי שם דברים סוריאליסטים מדהימים — היו שם לולים בני מישים ושילדי תרנגולות.

כשפירקתי את הקירות נותרו רק הקורות, והבחנתי שהצל משחק עם הקורות באופן מעניין. עקבתי אחרי הצל במשך שנתיים, בכל עונות השנה — חורף, קיץ, סתיו ואביב — ובכל פעם תפסתי מצב מסוים של השמש. זה היה השלב הראשון, שבו החלטתי לצלם... אחר-כך בשביל לשנות את פני הגן, הוספתי אבזרים וצבע. ונוצר מצב אבסטרקטי, שלא היה קשור למצב הקודם של הגן.

האם לעבודת הצילום שלך יש משמעות? שהיא מעבר לצילום עצמו?

זוהי שאלה שתמיד מסבכת אותי. צריך למצוא סיבה, למה מציירים.

צילמתי כי גיליתי מצב מעניין, ואני חושב שהוא יעניין גם אחרים.

מדוע קוראים לתערוכה „פרויקט גן אדם“?

מפני שהגן שבו נערכו הצילומים הוא הגן של אדם, בני בן החמש, המשולש הנה הוא גן המישהקים שלו — שם נמצאים הצעצועים, ארגו החול, האופניים והפטישים.

אני כאילו שוכתי ממנו את הגן לתקופה מסוימת. ככל תערוכה שלך אתה מצדיח למכור את מרבית העבודות. האם אתה מאמין שי תצדיח למכור גם עבודות צילום?

היו פה אספנים מבלגיה, שרצו לקנות את כל העבודות. צילום מבוקש כיום גם במוסיאונים. אמנות הצילום נעשית בפרט כשלא מדובר בצילום לשמה, אלא בצילום אמנותי ואספנים משקיעים כסף רב ברכישת צילומים, בצד רכישת ציורים. בניירורק צצו בשנים האחרונות עשרות גלריות המציגות צילומים בלבד.

מדוע המחירים של הצילומים בתערוכתך גבוהים מליכך?

הפיתוח של הצילומים עלה הון. העלות של כל עבודה עלתה לי קרוב ל-400 דולר.

גיזזה אבר:

„יש לי מי שפחה ברעונה!“

מזה זמן רב אני מתכננת לכתוב עליו. חיכיתי רק להזדמנות המתאימה. את גיזזה אבר, מלך-הספרים של כוכבות הקולנוע, פגשתי בעת שהותי בלוס-אנג'לס, כשבאתי לבקר את האחיות הספריות בתיה ועליזה, שעבדו איתו. גיזזה אירגן באותה שעה את התלתלים המפורסמים של הזמרת בט מידלר. בקומה העליונה חפפה את הראש ויקטוריה פרינסיפל מדאלאס, ומתחת למכונה ישרה ברברה וולטרס. ליד גיזזה עמדה ופיטפטה הזמרת שר, כשבנה, ג'רמיה, בלונדי מודליק בן שלוש, משחק במכונית על הריצה. גיזזה עסק בהתקנת תסרוקתה של פארה פוסטי. בקיצור, אווירה של מס-פרה. אלא שפה היה מדובר בשמות הכי גדולים של עולם הקולנוע, הטלוויזיה והרוק האמריקאי. אז גבי רותי ורבותי, יש לי חדשות בשבילכן, גיזזה הוא לא רק הספר הכי מבוקש בהוליווד, אלא גם אחד משלנו. הסכיתו ושמעו:

גיזזה, מה הקשר שלך לישראל?

יש לי מי שפחה בישראל. אחותי ואמי מתגוררות ברע-ננה ואני נוסע כל שנה לבקר אותן.

אתה עצמך התגוררת אי פעם בישראל?

כשמישפחתי עלתה ארצה מצרפת. ניסיתי לעלות גם אני, אבל לא מצא חן בעיני. יש לי שיער ארוך המגיע עד למותניים, ואני אוהב להתלבש באופן אבסטראי ווגאנטי — זה האופי שלי. לא יכולתי לעבור ברחוב דיזנגוף, אנשים ממש רדפו אחרי, הצביעו עלי באצבע באופן מאוד מכוער. כשהייתי רוצה להגיע מארלזוורוב לפרישמן, הייתי הולך ברחוב הירקון.

לכן חזרת לפאריס?

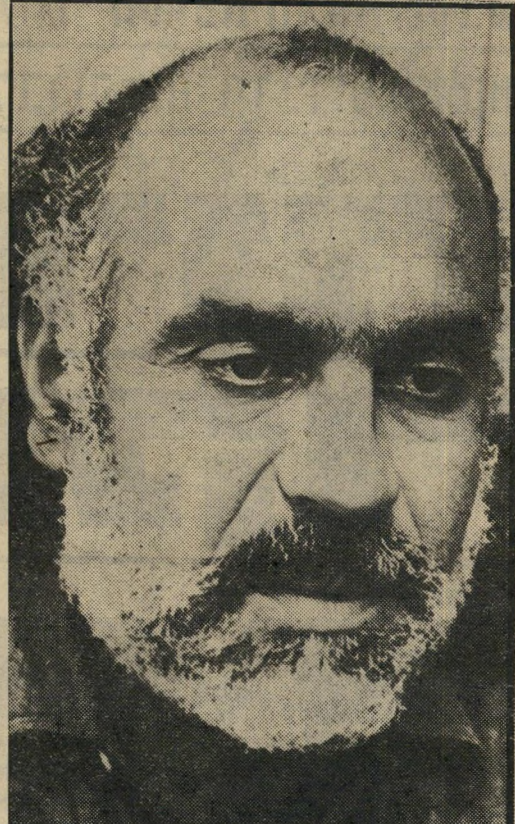
חזרתי לפאריס לתקופה קצרה. היתה לי שם מספרה מוצלחת מאוד. אחר-כך החלטתי לנסות את מזלי בלוס-אנג'לס. אני מרגיש שמצאתי את הבית שלי. מלבד ההצלחה העצומה שלי כספר בקרב כוכבות הוליווד, אני אוהב את אורח החיים כאן. יש לי דירה משגעת בסנטו, ואני נוהג במכונית רולס רוייס. יש לי הרבה מאוד חברים בעולם המוסיקה, בעיקר המפיק אלן קאר, שהוא ידיד אישי שלי. אני גם בן-בית בכל המסיבות של כוכבי-הקולנוע בעיר.

מיהי כוכבת הקולנוע האהובה עליך במיוחד בקיחה?

אני אוהב את כולן. שר ממש משגעת. לרחל וולש יש את הגוף הכי מושלם בהוליווד ופארה בחורה מקסימה.

האם כוכבות מפורסמות זוכות ליחס מיוחד?

רק אחת. ברברה וולטרס. אני נוסע אחריה בכל רחבי ארצות-הברית. כשיש לה תוכנית „ספיישל“ אני נמצא איתה ומסדר את שיערה. ברברה היא בין הבודדות שאני מוכן לנסוע אליהן, ושמן לא צריכות לבוא למספרה שלי.

אלי אביבי:

„הפצצות הקטיושות לא מטרידות אותי!“

אלי אביבי, נשיא מדינת-אכזיב, סבל גם הוא מ-הפגזות הקטיושות שאיימה על הצפון ועל ישובי אצבע-הגליל. אלי, המתפרנס מן התיירים הפוקדים את ה-אכסניה שבמדינתו, רגיל שבעונה זו היא מלאה מפה לפה. הוא נוהג להחליף כמעט כל שבוע את כרית ה-חותמת, המתבלה מרוב שימוש אחרי שהוא מטביע בדרכוניהם של המבקרים את סמל מדינת אכזיב.

אלי אביבי, כמה אנשים מתגוררים כרגע במדינת-אכזיב?

בערך חמישה אנשים.

מדוע?

ביגלל ההפגזות. בשנה שעברה היה המקום מלא מפה לפה במאות אנשים — והשנה כלום.

איך אתה מסתדר?

בינתיים זה קשה. ההפגזות הרסו לי שנה שלמה.

האם כמוסגרת הפיצוים שהבטיחה ה-ממשלה לכתיה העסק בקריית-שמונה ובנהריה תקבל גם אתה פיצוי כישעה?

אני מקווה שכן. לא דיברו איתי על זה, אך אני עומד לפנות לממשלה. מגיע לי לא פחות מכפי שמגיע לבתי-מלון בנהריה.

אבל אתה מדינה עצמאית...

אך אני עדיין משלם מיסים למדינת-ישראל.

מה קורה כרגע באזור שני סוגים צור מבחינה תיירותית?

ממש שקט. בכפר-הנפש הסמוך, הצרפתים לא מתפ-קדים. כל האיזור שומם. אצלי יש חמישה תיירים. אנשים ביטלו את בואם, אפילו בלי להודיע לי, הם פשוט לא באו וזהו. מה שיותר גרוע בעיני הוא, שהמועצה המקומית סולם-צור לא נותנת לי חופש-תנועה. אסרו עלי לקיים אירועים, אסרו עלי לקיים את פסטיבל אכזיב המסורתי. הם רוצים להרוס אותי.

מדוע?

הם רוצים הכל לעצמם. הקיבוצים רוצים להשתלט על המקום. הם כולם תופחים ומתפטמים. יש להם מיסע-דות ובתייה-בראה, וזה לא מספיק להם. הם רוצים לקחת ממני גם את אכזיב, למרות שאני נמצא כאן כבר שלושים שנים. הם מסרבים להעניק לי חשמל, למרות שהחשמל עובר מטר אחד מהגדר שלי.

איך אתה מסתדר בני השמך?

משתמשים בנרות.

האם אינך מתוואש?

לעולם לא אטוש את המקום. ההפגזות שהיו כאן מציקות לי הרבה פחות מכפי שהן מציקות למועצה האיזורית סולם-צור. שם אני יודע, האויב מפציץ, אבל כאן יהודים מתנכלים לי. שמו גדרות מסביב, ובחוך החצר שלי שמו גדרות-תיל.